

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 września 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał od dnia 24 września 2015 r H. G. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 31 marca 2017 roku. /decyzja k. nienumerowana akt ZUS/

W dniu 15 października 2015 roku wnioskodawczyni złożyła odwołanie od powyższej decyzji wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. /odwołanie k. 2/

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 4 listopada 2015 roku organ rentowy wniósł o jego oddalenie argumentując, że podstawę do wydania skarżonej decyzji stanowiło orzeczenie komisji lekarskiej w zakresie ustalenia częściowej niezdolności do pracy. /odpowiedź na odwołanie k. 5 odwrót/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

H. G. urodziła się w dniu (...), z zawodu jest mgr inżynierem budownictwa. Wykonywała pracę inspektora ds. remontów, nauczyciela, inżyniera drogowego, laboranta, specjalisty.(okoliczności bezsporne, zaświadczenia i świadectwa pracy w aktach rentowych)

W dniu 29 lipca 2015 roku ubezpieczona złożyła wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy. (wniosek - k. nienumerowana akt ZUS)

Orzeczeniem lekarza orzecznika z dnia 26 sierpnia 2015 r ustalono, że ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy do 31 marca 2017 r, a niezdolność do pracy powstała w czasie zasiłku chorobowego.(orzeczenie lekarza orzecznika – k. nienumerowana akt ZUS)

Orzeczeniem Komisji Lekarskiej z dnia 16 września 2015 r ustalono, że ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy do 31 marca 2017 r. a niezdolność do pracy powstała w czasie zasiłku chorobowego.(orzeczenie komisji lekarskiej – k. nienumerowana akt ZUS)

W badaniu neuropsychologicznym stwierdzono u wnioskodawczyni nieznacznie obniżoną pojemność pamięci werbalnej i wzrokowej, osłabienie koncentracji uwagi, wzmożone napięcie emocjonalne. Powyższe objawy mogą świadczyć o rozpoczynających się zmianach organicznych w o.u.n. aktualnie w niewielkim stopniu zakłócających funkcjonowanie. W zachowaniu dominują cechy osobowości bierno – zależnej z objawami lękowo – depresyjnymi, nie stwierdza się objawów wytwórczych, w badaniu zaznaczone tendencje agrawacyjne. (opinii biegłego neuropsychologa – k. 57, 57 odw.)

U wnioskodawczyni rozpoznano schizofrenię rezydualną. Jest częściowo niezdolna do pracy – przy znacznym stopniu ograniczenia zdolności do wykonywania pracy zarobkowej. Od 1985 r leczona psychiatrycznie z rozpoznaniem schizofrenii, w trakcie badania wszechstronnie zorientowana, w dość dobrym kontakcie słowno – logicznym, nieco puerylna, dziwaczna, infantylna, nie ujawniła objawów psychotycznych, badanie neuropsychologiczne ujawniło cechy rozpoczynających się zmian organicznych w mózgu aktualnie w niewielkim stopniu zakłócającym funkcjonowanie, co łącznie z objawami ubytkowymi schizofrenii powoduje częściową, okresową niezdolność do pracy. (opinia biegłego lekarza psychiatry – k. 58 – 59 odw.)

Sąd Okręgowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego:

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał w oparciu o powołane - niekwestionowane przez strony dokumenty oraz w oparciu o opinie biegłych: neuropsychologa, psychiatry.

Sąd, oceniając zgromadzony materiał dowodowy, w pełni uznał wartość dowodową opinii powołanych w sprawie biegłych.

W ocenie Sądu złożone do sprawy opinie nie zawierają żadnych braków i wyjaśniają wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Biegli opinie wydali po przeprowadzeniu stosownych badań i analizie dostępnej, złożonej przez wnioskodawczynię dokumentacji lekarskiej, w tym przedstawionych wyników i wywiadu lekarskiego. Określili schorzenia występujące u badanej oraz ocenili jej znaczenie dla jej zdolności do pracy, odnosząc swą ocenę do poziomu jej kwalifikacji zawodowych. Zdaniem Sądu, opinie biegłych są rzetelne, sporządzone zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą w zakresie stanowiącym ich przedmiot, a wynikające z nich wnioski są logiczne i prawidłowo uzasadnione.

W ocenie Sądu rozpoznającego przedmiotową sprawę ubezpieczona nie przedstawiła żadnych zasadnych argumentów w celu skutecznego podważenia wydanych w sprawie ekspertyz. Zarzuty wnioskodawczyni sprowadzały się jedynie do własnej odmiennej oceny stanu zdrowia – w szczególności w zakresie bezsenności (przy czym w obu opiniach zebrano wywiad na ten temat) oraz do kwestionowania jedynie końcowej konkluzji opinii, bowiem wnioskodawczyni wskazała w piśmie z dnia 1 lipca 2016 r, że w większości zgadza się przedstawionymi opiniami.

Dlatego też Sąd nie odmówił tym opiniom wiarygodności i mocy dowodowej, nie znalazł też usprawiedliwionych przesłanek do dopuszczenia dowodu z opinii uzupełniających dopuszczonych w sprawie biegłych czy powołania innego zespołu biegłych tylko z tego powodu, że ocena własnego stanu zdrowia dokonana przez wnioskodawczynię jest odmienna od opinii dotychczasowych biegłych i stanowi jedynie polemikę z twierdzeniami biegłych. Dlatego też wniosek ubezpieczonej o ponowne „przebadanie” podlegał oddaleniu.

Zarówno biegły psycholog jak i lekarz psychiatra pozostali zgodni co do stanu psychicznego wnioskodawczyni, wskazując, że stwierdzone u niej zaburzenia – ubytki związane ze schizofrenią oraz rozpoczynające się zmiany organiczne w mózgu osłabienie sprawności procesów poznawczych na skutek zmian organicznych w mózgu, aktualnie o niewielkim stopniu zakłócają funkcjonowanie i powodują jedynie częściową niezdolność do pracy.

Sąd oddalił wnioski dowodowe o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków na okoliczność występowania objawów uzasadniających przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż dowód z zeznań świadków byłby nieprzydatny dla ustalenia obiektywnej niezdolności do pracy, albowiem okoliczności te wymagają wiedzy specjalnej, której Sąd nie może czerpać z innych źródeł niż opinie biegłych z danej dziedziny.

Wnioskodawczyni złożyła także dokumentację medyczną, która została sporządzona po dniu wydania decyzji przez ZUS oraz po badaniu przez biegłych, na okoliczność kontynuacji leczenia, wnioskodawczyni nie podnosiła pogorszenia stanu zdrowia. Trzeba też przypomnieć, że o prawidłowości rozstrzygnięcia organu rentowego decyduje ocena według stanu na dzień wydania decyzji. Zaakcentować trzeba, że z istoty spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych wynika, że nowe okoliczności ujawnione lub powstałe po wydaniu decyzji organu rentowego, uzasadniają wystąpienie z nowym wnioskiem o rozpoznanie sprawy, co skutkować winno kolejną decyzją organu rentowego, która następnie wskutek odwołania będzie poddana weryfikacji sądu pod względem zgodności z prawem. /tak SA w wyroku z dnia 19 grudnia 2013 r , III AUa 542/13, Lex nr 1438188/

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Odwołanie jest niezasadne.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2015 r. Nr 748 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;

2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała w wymienionych okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W myśl art. 12 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne /art. 13 ust. 1/.

Zdefiniowanie pojęcia "poziom kwalifikacji", użytego w tym przepisie ma istotne znaczenie, bowiem stanowi ono podstawę do ustalania rodzajów prac, które są w zasięgu możliwości ubezpieczonego, mimo stwierdzonego upośledzenia sprawności organizmu, a co za tym idzie, do ustalenia czy ograniczenie zdolności do pracy można zakwalifikować, jako znaczne. O poziomie posiadanych kwalifikacji do pracy decyduje nie tylko wykształcenie, lecz także uzyskana poprzez przyuczenie do zawodu umiejętność wykonywania specjalistycznej, kwalifikowanej pracy, także pracy fizycznej. Niższy jest zatem poziom kwalifikacji osób wykonujących proste prace fizyczne, niewymagające przyuczenia zawodowego niż poziom kwalifikacji osób wykonujących prace wymagające określonych specjalistycznych umiejętności nabywanych na podstawie przygotowania zawodowego./tak SA w wyroku z dnia 19 listopada 2015 r , III AUa 786/15, Lex nr 1950585/.

Częściowo niezdolny do pracy jest pracownik, który w wyniku choroby ma w istotny sposób ograniczoną zdolność do pracy w pełnym wymiarze czasu pracy. Może on natomiast wykonywać zatrudnienie niżej kwalifikowane, o niższych zarobkach, w obniżonym wymiarze godzin. Wykonywanie pracy o takim charakterze nie świadczy o odzyskaniu zdolności do pracy./tak SA w Szczecinie w wyroku z dnia 19 stycznia 2016 r, III Aua 342/15, Lex nr 2026205/

Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie dało podstaw dla uwzględnienia odwołania.

Na okoliczność oceny stanu zdrowia wnioskodawczyni Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu neuropsychologii i psychiatrii.

Opinie biegłych - specjalistów z dziedzin właściwych z punktu schorzeń wnioskodawczyni są zgodne i jednoznaczne co do tego, że występujące u wnioskodawczyni schorzenia aktualnie nie powodują całkowitej niezdolności do pracy, a jedynie częściową niezdolność.

W ocenie Sądu rozpoznającego przedmiotową sprawę opinie biegłych wyjaśniają wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. W związku z tym Sąd ocenił je jako rzetelne, jasne, obiektywne i wiarygodne źródło dowodowe.

Sam fakt istnienia u wnioskodawczyni schorzeń, potwierdzonych przez biegłych nie może być utożsamiany z całkowitą niezdolnością do pracy odwołującej, w szczególności przy istniejącym poziomie kwalifikacji. Stwierdzenie stanu chorobowego nie jest bowiem jednoznaczne z kwalifikacją do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

Skoro zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że wnioskodawczyni w aktualnym stanie zdrowia nie jest całkowicie niezdolna do pracy, stwierdzić należało, że zaskarżona decyzja organu rentowego odpowiada prawu.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawczyni